

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

۲۰۲۳/۰۷/۱۵

لیکوال: احمدالدین نورستانی

پشه خانه لنده کیسه

زه چې به د زیره، سستي، عقل، غصي او داسي نورو وکرو سره په کي ویده کيده د هغې پشه خاني نه د باران څاخکو د لمړ وړانګو او داسي نورو کسانو مکمل د ماشو ضد خاصیت له منځه وري.

اوسم ھعني پشه خانه نوي او بنکلې نه د بې له ویري پري ماشي کيني بيرته ژوندي پاخې او بې له کوم سر خوروي روان شي.

یوه شپه پشه خانه کي ویده اوم، تر غور مي د ماشي بینګ شو، نه پوهیرم په کومه لاره به را نونۍ وو، زیره مي ويلې:
_ورپاڅيره، مر يې کا، تر خو په ارامه خوب وکري.
سستي ويلې:

پرپرده يې، هسي خوب دی ولې پري خرابه وي، کرارې ویده شه.
ما د سستي ومنله، ویده شوم.

دوريؤ د پردو له شانه سپورمي او ستورو ھمکي ته پېت پېت را کتل، باد به کله کله په خپلو لاسونو پشه خانه روپله،
کيريري(چرچرک) چغي وهلي، یو نيم وخت به تول کلى د سپو غاپا ونيوو.
پخه شپه وه په دروند خوب ویده اوم، په بنپه کي مي د سنتي(پېچکاري) لګولو ورته د درد احساس وکرو؛ غصي
چغي کري:

هله د درد ساحي ته څپړه ورکا هله نو ژر کوه
سستي مي غور ته نبردي راغله او غلي ويلې:
ویده شه څه له دی خوب خرابه وي...

د سستي د خبرو په جريان کي د ولې(اوره)شا طرف ته هم د درد څريکه مغزو کشف کړه؛ غصي نو نور له ډيره قاره
سمه خوله لګوله مجبور يې کرم لاس مي پورته کرو، خرب پر بنپه مي وار وکرو، کيناستم چپ ولې مي په بنې لاس
وکرو، سستي به مي په ستړګو لاسونه را کېښوول او په ارامه به يې راته وايل:
ویده شه، ویده شه...
خان مي راته ويلې:

هسي نه هم پاخيدلي يې پشه خانی ته را نوتې ماشي مره کا چې په ارامه خوب وکري.
د خان مي و منله، د تياري توره رينا خوره وه، سم څه نه بنکاره کيده، لاسي څراغ مي بل کړ، پر پښه مي کېښوو،
دواره لاسونه مي سره و جنګول، لاس ته مي وکتل، ماشي له وينو سره سريخ و، لس دولس کارته مي له ور غو ټقا
ويسنله، لاسونه مي پاک کړه؛ پشه خانه مي تر توشك لاندې بنه کلکه کړه، څراغ مي ګل کرو، سر مي په بالخت
کېښوو.

عقل مي سر ته کيناستو په وينتو کي راته نرمي نرمي گوتي وهلي او خبرو ته يې خوله واژه کړه:

د پابو شميره: له ۱ تر 2

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکاری ته راپولي. په دغه پته له مور سره اريکه تینګه کري
یادونه: دليکنې دليکنېزې بنې پازوالې د ليکوال په غاره ده، هيله من یو خپله ليکنه له راپرلوا مخکي په خير و لولې

گوره! یو وخت دا ويچار افغانستان هوم کت مې لکه ستا پشه خانه، له هر څه نه پوره وو چا ورته پورته کتلې نشو په سرحد بي اجازې پردي مرغه وزر هم نه رپوو، وختونه تير شول، سرونه خاوری شو وطن هر څه له لاسه ورکړل هر پردي په کي بي له وېري هسکه غږي ګرځي، لکه تا غوندي چې پشه خانه دی له ماشو پاکه کړه، داسي یو سم کس دی وطن پیدا نکړو چې خاینان وڅې، جاسوسانو له مړي کړي په حالاتو حاکم شي...

خاري مي پورته شو، عقل مي مخ ته وکتل سترګي مي سره بندې وي دروند خوب وړي اومه هوا یو طرف ته د وریځو پردي کش کړي وي، ستورو رنډه کتل سپورډۍ د Ҳمکي په تناب د رنا جامي غورولۍ وي، باد ورو ورو پشه خانه رپوله.

پای